

עין משפט
נר מצוה

א [מ"י] פ"ה מהלכות
עבודת יוה"כ הלכה יח
עכ"מ ולח"מ:
ב מ"י פ"ג מהלכות
עבודת יוה"כ הלכה ז:
ג מ"י פ"ב מהלכות
עדות הלכה ב:

רבינו גרשום

וְכִי תִסַּח מִי יָמִי וּמָקָל אֶל
 מִינֵה לְאֹיִבֶיךָ אֵל כִּן
 טַרְפָּה וְכִן שְׂטֵרָה
 אֲחִי רֹבִי יָנִי מִפְּנֵי
 הַיָּדָה בְּכֶסֶד הַקְּדוּשָׁה
 כִּפֹּר לַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל וְגו'
 וְצִיָּף שְׁלֵא אֶל מִסֹּ
 שְׂרֵיטֵי הַיָּדָה וְכִן הָיָה
 רֹבֵב: וְהָתֵּן לֵאלֹהֵי
 הַיָּדָה לַפְּתֹחַ הַדֶּלֶת הַיָּדָה
 הַשְּׂעִיר וְכִן וְנִשְׁבַּח
 מִצִּדֵּי לִמְרִיכָה אֲתוֹ אֵל
 שְׂרֵיטֵי הַיָּדָה וְכִן
 וְכִן רֹבֵב שְׂרֵיטֵי
 הַיָּדָה: וְכִן עֲשִׂיתָ אֶת־
 הַיָּדָה: כְּלוּמָר שִׁבְעָלָה
 עֲצֻמָּה אֲתוֹ: וְנִסְמָל אֲתוֹ
 כְּמֵה שְׂרֵיטֵי הַיָּדָה וְנִסְמָל
 חֲסִידֵי בִּבְתֵּי הָאֲמֹרָן:
 כְּלוּמָר קִדְּם לֵן אֶל־
 עֲלֵי אֲתוֹ כֻּלָּה הַיָּדָה
 לֵן דֹּאבִי שֵׁן לֵן הָאֵל
 וְשִׁשְׁתֵּי מֵינֵי אֲמֹרָן הָאֵל
 דְּחִיבֵי לְקַטֵּל אֶת־
 אֲבֵל מִקְּדוּשָׁה אֲתוֹ:
 כְּמֵה יֵשֶׁן לֵן בְּחֹר הַיָּדָה:
 יִחְרֹשׁ שְׂמֵה טַרְפָּה וְכִן:

דלית ליה דחטאת קרייה רחמנא מנא
 דנפקא ליה מדמכזיב תמימה דדרשנין
 דנח גופיה לאו טרפה הוא מדמכזיב
 דלדרשנין כספרי תמימה דף שמי
 ולברי שמינן תרי ש"מ מדמכזיב
 תמימה לבין אדומה לאשר אין זה
 מום ועוד יש לומר דנפסול החלי
 בגופה מודו כולי עלמא דקמין ופיה
 דמי (ח"א) שטתה שלא לשמה פסולה
 היינו מחמתא לאו ובספרי (ו) נמי
 דדרשנין חטאת היא דמועלין בה וכמה
 דרשות ואם תאמר בכל דוכמן דמשני
 דקדיש בזה ביהו יאמאלי לא חשיב ליה
 דקדיש מונח דחטאת חטאת קרייה
 רחמנא ויש לומר דכלל דוכמן מסלק
 לה בקושיא אחרימי ובפרק אלו קדשים
 (תמורה ב.) דקאמר דלין פרה עשה
 דמכזיב משום דקדיש בגוף הבית היא
 חיון דמכזיב ליתא כלל דקדיש לא
 שייך דרשה דחטאת קרייה רחמנא
 ובבבבבב (דף כה.) נמי דקאמר דלין
 הוא חטאת קדיש ביה ועודיה לאשר שנפדת
 משום דקדיש ביה ביה היא ולא
 האם כפולי הווקדשים שפדו משום
 דלאחר פדיון שאין חורת פרה עליה
 לא קרייה רחמנא חטאת אי נמי מה
 שנפדת היינו משום דלכ בית דין
 תמנה עליה דלי לא הוצרכה חטא
 לנמינה דלאחרין בפרק קמא דשנפדות
 (דף יא.) : **וישחט** ושרף. אע"פ
 שיש פסוק אחד בימים מכל מקום
 משמע ושרף את הפרה כמו שהיתה
 בשעת שטתה מדלל כמיז ואמר
 אומה: **בגון** שדיו אביו ושרף
 החבושים בבית האסורין. ועוד
 היה מלי חזק דלימא משום
 דלאלין בחר חזק דהעמד האם
 בתוקם תקום: **ובי** יבא דברדינן
 איה. מנחם דליף מרואה גופיה
 דלאלין בחר רובא דלימא הירואה
 פסור (ט) טרפה וטרפה שהרג את הנפש
 שפדו להאם דלאלין בחר רובא
 מלגא חשינו לרוב את טרפה לא

וינץ בעלמא ועוד נראה לי דעטמא
 ממסו דהו עדות שאין אמה יכול להאמין
 אהא שפיר טעלין ואם כן אין להאמין
 ענינו כסר דענינו מנחה הקדוש אף קשה
 ושמה קסבר רשמי תהלה: לר"ה
 למידיקיה דהא קרא בכלי עץ ובכלי ברה
 והכרו ויש לומר דמזק הוא להטמיה
 דלא היה אדם נהרג ומפסד דהו בדק
 נקב הוא והכל משמע דלא שפיר
 (ובטורא כ): דקסבר חלב אינו פוסל בנה
 מודה היכל דלא אפשר רבי עקיבא מש
 ואמר אף הם מרבים שופר דמים
 אשורד אור"ט דעבד גב דלא לא עז
 פסור מדי דהו אסרי (ואריקין) דלא
 כשאומרים אין אנו יודעין חייב עד דל
 לי באריקין אבל במקום סייף נקב הוה
 ואחד אחר כליו לנבים דלא שייך לגוף
 ומומים דאליין במר רובא אף בדיני
 נסקלין בנשפתין דיוט בסקליה הקלה
 והכר לא אליין במר רובא ועוד יש
 מיתפוק ליה דרובא נסקלין מינה הוה
 ההי: ואמר דמוכסין אסור א"י
 ודע כשהוא אלא אחר א"י מד
 ויבין דלא באל להורגו אלא אחר א"י

חדשים והרי לא בואו אללא להרוג את
ללא קיימא לן כר' מאיר דחייס למיעוטא
כוכבים דפטורה מן הצבורה כשצנה כר'
חולצות אה"כ יולדות אלמא חיישין למי
צבורה שאינו הרוג בצבורה שבו חיל

ה' דטרפות פוקל צה וי"ל
פ"ק דמסכת ע"א (דף 1.)
יס ורבנן אלטרין תמימה
רות שחורות פוקלות צה

יִלְמָא אֲחֵד מִיַּיְהוּה
מִשּׁוּם דְּאִמְרִינן זִיל
מֵאִי נִפְקָא לֵן מִינָה
לְעֻזְאוּל אֵלֶּא דְּבִרְבִּי
בְּדִקְיָן לִיָּה וְהִתְנַן ^מ
הֵרָר עַד שֶׁנִּעֲשֶׂה אֵל
אִמְרָא אֲתִיָּא יִמְכַּת אֵל
סְמִילָה ^נ וְלִיְחֻשׁ דְּלִמָּא
לְאֻ מִשּׁוּם דְּאִמְרִינן
בְּעִילּוֹת אַחֵר הִבְעֵל כִּי
אֲבָיו וְאִמּוֹ חֲבוּשִׁים
הָכִי ^ז אֵין אֲפּוֹמֵרּוּס
אֲתִיָּא מִהוּרָג אֶת הַנֶּפֶשׁ
וְלִיְחֻשׁ דְּלִמָּא טֵרְפָּה
דְּאִמְרִינן זִיל בְּתוֹר רֹחַ
לִיָּה הָא קָא מִיּוּלֵל
שִׁמְשֵׁמֶה דְּהָא יְגִיּוּלִיָּה
יִסְיָי נִקַּב הוּא רִבְנָה
וְיֹמְמִין דְּאִמְרָ רַחֲמָנָא
וְגו' וְלִיְחֻשׁ דְּלִמָּא
טֵרְפָּה הוּא אֵלֶּא לֹא
רֹבֵב וְכִי תִימָא דְּבִדְקָא
אֲמַר יֵלָּא הֲרֹג נְהַרְגֵּנּוּ
אֲשִׁי אִמְרָ אֲתִיָּא מִי
רַחֲמָנָא שְׁחוּט וְאִכּוֹל
נִקַּב קָא שְׁחִיט אֵלֶּא
בְּתוֹר רֹבֵב אִמְרָ רַב
קְרִמִּיָּה דְּרֵב כְּתָנָא וְאִמְרָ
לִשְׁמִי וְאִמְרָ לִי
אֲפֻשֶׁר הִיכָא דְּלֹא אֲפִי
תִימָא הִכִּי ^ח לִרְמָה דְּחִי
לֵאל אִכֹּל בִּישְׂרָא

רפס שרג פטור דהיינו
ווא קטלין עדים כשהאמו
זאזנא דקטלין לעדים
מא אפער וכו' מימא דכד
במקום פיר נקב וכו'
זמן כחזי אצל קשה דמשה
אוק בכך ואס האמר ובספ'
לנו ואמר ראינס שערפס
צבר רוצא פיר לומר
בצורה אע"י דרוב נאמ
ליה אפשר דראבא לאוקמי
סגראל אפילו מיא למישט
לין לעדים קטלין ליה דס'
שילדנ לבו הייב וכו' שיל
אפי אדדי ראינס מאס דס'
שייך לגוף העדות עפי אי
עדות אע"י דמחשי אהר
ותאן מוכח בריש פ' בן
ע"י דרוב נאמרי פיה
דס' קצוע ומחלה על
דרשו לכל הפחות לא גרע
ואס ימיה לאו טרפה הו
ימלאם א"י דלא יסגרו ביה ט
פ' א"כ דאסא ימיה אסא
רפס: **לרב** מאר דהיי
שה דנפרק הלוקח בנמה ו
אחריה משום ללא מרחמא
ווא אע"י דליבא חזקה צבדי
דאסא ימיה אסא ימיה אסא

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

וריתאם חד מינייהו. האי דעאול טרפה הוא דבשלמא הך דלש
בדיק ליה לאחר שחיטה אלא חבירו משתתף לזק ואין נשטע: אין
הגורל קובע לעאול אלא בדאוי לשם. שהרי בשעת הגורל אין ידוע
איה יעלה לשם הילכך שמעינן ממילא דטרפה לא מייחזק: בדקינן

לים. לאחר דחייתו ללוק: **אבריס**.
אבריס. ומו לא מצי דנק ליה דלוק
 יכול לידע חזו שבירה מחיים:
קטילה. הורגה: **צבים** **הפסוק**.
 שם עצמו אמו ואין לחוש שמה אף
 עליה אחר ששניהן לבדם היו עד
 הוכר העובר: **טרפה** **היה**. ההרג
 ואין לה ראי ליהרג גזברא קטילה
 קטיל: **וכי סימא פסוס איבד שמה**
דסאי. רוצח דלא לימות משום דבעינן
 ושפטו העדה והשלו העדה (גמדר)
 לה: **נינווליס**. להאי נהרג ואי לאו
 משתבח טרפה ייהרג רוצח זה:
ואפלי. לימות בתקום טרפה שהרגו
 בה נקב היה תחלה וסיפא הוא
 וגזברא קטילה קטיל: **וכי סימא**
דברקין **ליס**. כלומר דכשהרג עד
 ידוע דמותו חזמו משתבח קל
 ובגדיקו קודם שיהרג: **ושפטי**
ברבי **אומר**. לא ידעינן מנו אלל אחד
 גדול דדורו היה ועל שם כך נקרא
 ברבי כדאשכחן כליד משעבין
 דעירובין (דף גה) אמר רבי תאשר
 ברבי ובכ"ב (נחמן מה) רבי אלעזר
 הקפר ברבי: **הרגו** **קודם** **שהזמו**:
אין נהרגים. דמצי כלשר זמס ולא
 כלשר עשה: **אפיס משחיס** **עלמס**.
 דאירי בה עד שהחל: **דלמס בתקום**
נקב קא עשי. נקבות חלשונות במשח
 אלל גזברא ברובא ואס חסרה
 בכאשר טרפה באלו טרפות (נחמן דף
 מה): **היכא דאפשר**. לעמוד
 ביורו בודקה בלא מצינן ארובא
 ויחייב לבדוק והלם מכל י"ח טרפות
 אי נמי בגון קטן וקטנה דאפשר
 לנו להמחין עד שיגדלו ונדע
 שאינו קרים נמחין והיך קטלה
 משום דלא אפשר הוא **לרבי**
מאלי. דלא אולי נהרג רובא היה

נמי לזה אכל בשרא משום דשמה במקום נקב קא שמי:
פסח
אלא חיישין דלמא לא דאסחירו ביה טרפה הוה דקאחמר בסמוך וכן
ליה יהא מכל מקום הויא ליה התראה ספק לא לא אוליג בחר רובא
ה. איך להקשות משבתא לה כגון שטעביש בנזיר דאפשר בחר היה
לה כגון שהיה קרום של מוח מגולה ורואו שהיה שלם וזה ואו ונקבו
מן דמכות (דף ט.א.) דאמר רבי טרפוין ורבי עקיבא אילו היינו בסנהדרין
הרג או שלם הרב ואם מתנא לומר שלם הרג שמה במקום סיף
רבי עקיבא לטעמיה דאמר דחיישין למיעוטא בפרק הלוקח בהמה
אין חולבות אלא"י יולדות ואע"ג דאפילו רבי מאיר דחייש למיעוטא
קרא שהיה קרום מוחו מגולה ונקבו כדפירשנו ורשב"ג דפלגי עלייהו
א"מ חשיב ליה לא אפשר דמוקא הוא להעמיד הפסוק נזק
וכן ארובא היבא לזה אפשר היבא דשייטין להו ואמרי לזה ידעי
קין להו ואמר אחד בסיף ואחד ויבאריקן פטור אלע"ג דבסיף ואריקן
קין ואריקן לא שייך כל כך בגוף העדות מהו לי הרגו בסיף ומה
בדקין להו ואמרו אין אנו יודעין פטור ואחד אומר כליו שחורים
יד חייב הקשה רבנו יצחק ברבי מרדכי דהכא ליפני מרזח ועדים
דבור ומורה (פסדריין דף טז.) ובאלו לא הנשרפין (ספ דף עט.) אמרין
נאמר ר"מ דכין דממה נפשך הוא נהרג לענין בפרח מימה הוא
מתחל דמי והוא דפריך להם מעיקרב"י הוה מי הנשרפין בנשקלין
משום דהוה רובא דנשקלין: **וידלמא** הך דאסחירו ביה טרפה
יש לומר דשמה קסבר טרפה היה ועוד נראה לי דאי אין הורגין
לפח א"כ גם אותו שמעדין עליו אין להורגו עד לזהר **אמר** א"כ חדש
א"כ א"כ חדש דילמא נעשה טרפה לא דלאסחירו ביה בנקו: **אמר** א"כ
דמיעוטא ב'. מדקאחמר לרבי מאיר ולא קאמר הייב אוליגן שמע
ויחזי (ד. פסוק רבי יוחנן כרשב"ג דאמר הלוקח בהמה מניקא מן העובד
ליה אלע"ג ילצה אכל מטעם חלל לא מיפטר אלע"ג דרוב בהמות הורגין
מיעוטא דאי אמרין אוקי בהמה בחוקא שלל אילצה אדרבה העמד וילג
ויחזי ולי חסור גרוביה אלא ברא כל ילצה אלא אהו אהו ילצה: **אמר** א"כ

מסורת הש"ס

(א) ויחנה סגן חמורה יום
(ב) ויחנה סגן (ג) ויחנה
(ד) ויחנה סגן חמורה יום
(ה) ויחנה סגן חמורה יום
(ו) ויחנה סגן חמורה יום
(ז) ויחנה סגן חמורה יום
(ח) ויחנה סגן חמורה יום
(ט) ויחנה סגן חמורה יום
(י) ויחנה סגן חמורה יום
(יא) ויחנה סגן חמורה יום
(יב) ויחנה סגן חמורה יום
(יג) ויחנה סגן חמורה יום
(יד) ויחנה סגן חמורה יום
(טו) ויחנה סגן חמורה יום
(טז) ויחנה סגן חמורה יום
(יז) ויחנה סגן חמורה יום
(יח) ויחנה סגן חמורה יום
(יט) ויחנה סגן חמורה יום
(כ) ויחנה סגן חמורה יום
(כא) ויחנה סגן חמורה יום
(כב) ויחנה סגן חמורה יום
(כג) ויחנה סגן חמורה יום
(כד) ויחנה סגן חמורה יום
(כה) ויחנה סגן חמורה יום
(כו) ויחנה סגן חמורה יום
(כז) ויחנה סגן חמורה יום
(כח) ויחנה סגן חמורה יום
(כט) ויחנה סגן חמורה יום
(ל) ויחנה סגן חמורה יום

תורה אור השלם

1. ומכּה אֲבִיו וְאִמּוֹ מוֹת וְיוֹמָת: שְׁמוֹת כּא טו
2. וְעִשְׂתֶּם לוֹ כְּאֶשֶׁר יִמָּס לַעֲשׂוֹת לְאָדָמוֹ וּבְעֶרְתָּ הָרַע מִקִּרְבָּךְ: דְּבָרִים יט יט

גליון הש"ס

במס' וליתרם דילמא לאו
אבוי הוא. עין ברמב"ם
פ"א הלכה ב' מהלכות
אסורי ביאה ובמחזור
בבב"ר שור קדושין דף פ'
ע"א: שם ה"ג דלא אביל
בשרא. עין לקמן דף כח
ע"א חס' ד"ה אלא:

מוסף ראשי

[illegible]

שיטה מקובצת

משום דלא אפשר
הוא דאלת"ה דהני דקמי
משום דלא אפשר הוא
הסודי: [ג] מכתבי תממה
ולאשר אין בה מוס:
[ג] דמשני קדשי ברוך הבית
הוא אמאי לא חשיב:
[ד] ואיך נ"ל להוכיח עלא
מממאי דקטלין: [ג] ועוד
אמר ר"ת דאף על גב
דכ"ר נ"ב ע"י חס' בבורות
דף כ"ב ע"א: [ד] ואחד
אמר בארין פטור: [ה] וי"ל
דרי וחונן לא פסיק בתורה
אלא, ג"כ נ"א בס"י [ה]
ואת"ה וכו':

א. אולי צ"ל ג"ח בפי' סופיה
בהא וכו' ולא גרסינן אלא.